

Ο συγγραφέας με αφορμή αυτό το γεγονός πλέκει αριστοτεχνικά το μύθο στη δική του άποψη, που προεκτείνει τη θεατρική δημιουργία στο τι επακολούθησε μετά τον εμπρησμό, στο τί θα είχαν να επωφεληθούν οι λογής απατεώνες που θα εκαρπούντο το ιστορικό έγκλημα στο να εξαγοράσουν συνειδήσεις που μέχρι τότε ήταν απόρθητες και το πως θα εξουσίαζαν πιο δυναστικά οι κρατούντες, ένα λαό που όπως είναι φυσικό εστέναζε κάτω από το ζυγό τους, πράγμα που συμβαίνει με όλους τους λαούς ανά τους αιώνες, είτε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο.

Η κωμικοτραγωδία, όπως το χαρακτηρίζει ο συγγραφέας είναι προσιτό θεατρικό είδος σ' αυτές τις περιπτώσεις. Εμπρησμοί από σκοπό ή από ματαιοδοξία που εκμεταλλεύονται οι άλλοι για να στήσουν τα θεμέλια σε ανερχόμενους φασισμούς, έχουν το σπέρμα του γκροτέσκου που αποκαλύπτονται οι αυταπάτες όταν ήδη έχουν καεί και μετατραπεί σε στάχτες, όπως συμβαίνει και με το έργο του Φρις «Ο Μπίντερμαν και οι εμπρηστές».

Το έργο, έξυπνα δομημένο πάνω στη λιγότερο ή περισσότερο ιστορική του ακρίβεια, ευτύχησε στη σκηνοθετική άποψη της κ. Μέμας Σπυράτου που ετόνισε μεν το πως μπορούν να χαραχτούν στην ανθρώπινη μνήμη γεγονότα ολέθρια παρά την ρητή διαταγή «ξεχάστε τον Ηρόστρατο» αλλά και πως μπορούν να δώσουν ανάσα ζωής σε φανύλακα καθεστώα που παίζουν δύναμη για δικό τους όφελος, από εξεγερμένες συνειδήσεις.

Η διανομή εξ' ίσου επιτυχής δεν υστέρησε πουθενά. Ο κ. Δημήτρης Τζουμάνης (Ηρόστρατος) ετόνισε όλες τις επινοήσεις της ματαιοδοξίας του, χρωματίζοντας πειστικά κάθε έκφραση μιας επικείμενης δόξας που θα ξεπεράσει το θάνατο. Ο κ. Γιώργος Μπαρτής (Κλέων) υπέροχος, θα έλεγα, ήταν ο τέλειος ενσαρκωτής μιας καθαγής συνειδήσης που πιστεύει ότι μπορεί να πάρει το δίκιο στα χέρια του όταν όλα έχουν καταρρεύσει. Ο κ. Λάμπρος Τσάγκας (Τισσαφέρνης) πιστεύω ότι έδωσε όλη τη θεατρική του ευφροία σ' ένα δύσκολο ρόλο που ήταν κωμικός και δραματικός μαζί, καταφέρνοντας να ισοζυγίσει τον ένα μέσα στον άλλο, χωρίς υπερβολές αλλά κινήμενος περισσότερο από το θεατρικό του ένστικτο. Η κ. Βερόνικα Αργέντζη (Κλημεντίνη) στάθηκε ικανοποιητικά δίπλα τους καθώς και όλοι οι άλλοι στους μικρότερους ρόλους. Με φαντασία το σκηνογραφικό και ενδυματολογικό στοιχείο της παράστασης και αρκετά καλή η μετάφραση της κ. Παυλίνας Γαλανοπούλου.

Ένα έργο που αξίζει να το δει κανείς γιατί πραγματικά χάνει, όταν η φειγνή θεατρική παραγωγή και επιλογή έργων, υπήρξε φτωχή και κυριάρχησαν στην σκηνή έργα φαντασμαγορικά που δεν έχουν καμιά σχέση με τη θεατρική τέχνη. Είμαι υποχρεωμένος όμως να τονίσω ότι ο κ. Λάμπρος Τσάγκας σέβεται την αποστολή του κάτι που κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει.

Γ. ΠΑΝΑΓΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

ΘΕΑΤΡΟ «ΚΝΩΣΣΟΣ»

ΓΚΡΙΓΚΟΡΙ ΓΚΟΡΙΝ «Ξεχάστε τον Ηρόστρατο»

Το θέατρο «Κνωσός» ανέβασε φέτος το έργο του Ρώσου συγγραφέα Γκριγκόρι Γκόριν «Ξεχάστε τον Ηρόστρατο». Όπως είναι γνωστό ο Ηρόστρατος υπήρξε στην πραγματικότητα και τ' όνομά του χαρακτήριζε στους αιώνες ως ο εμπρηστής του ναού της Αρτέμιδος στην Έφεσο, ενός από τα επτά θαύματα στον κόσμο. Βέβαια ο σκοπός του πραγματοποιήθηκε γιατί εκείνο που ονειρευόταν έγινε. Να μείνει στην αιωνιότητα έστω και με την πιο αρνητική αναφορά σ' τ' όνομά του.